

2024.12.01. Advent 1

Köszöntés: „Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok segítséget. Csak ő az én kősziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom sokáig.” (Zsolt 62,2-3) Ámen.

Énekek:

301. dicséret: „Új világosság jelenék....”

181. dicséret: „Jer, áldott vendég...”

305. dicséret: „Álmélkodással csudáljuk...”

Előfohász: „Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen.” (II Pt 3,9) Ámen.

Lekció: Lukács evangéliuma 21, 25-36

Lelkünk épülésére és hitünk erősödésére olvasom felétek Istenünk Szent Igéjét, amely megírva található...

„És akkor jelek lesznek a napban, a holdban és a csillagokban, a földön pedig a tenger zúgása és háborgása miatt kétségbeesnek a népek tanácstalanságukban. Az emberek megdermednek a félelemtől és annak sejtésétől, ami az egész földre vár, mert az eget tartóerői megrendülnek. És akkor meglátják az Emberfiát eljönni a felhőben nagy hatalommal és dicsőséggel. Amikor pedig ezek elkezdődnek, egyenesedjete fel, és emeljéte fel a fejeteke, mert közeledik a megváltásotok.” Mondott nekik egy példázatot is: „Nézzéte meg a fügefát és a fákat mind: amikor látjátok, hogy kihajtanak, már magatoktól is tudjátok, hogy közel van a nyár. Így ti is, amikor látjátok, hogy mindezek bekövetkeznek, tudjátok meg: közel van az Isten országa. Bizony, mondom néktek: nem múlik el ez a nemzedék addig, amíg mindezek meg nem lesz. Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el.” „Vigyázzatok magatokra, nehogy szívetek elnehezedejék mámortól, részegségtől vagy a megélhetés gondjaitól; és hirtelen leljen meg titeket az a nap, mint valami csapda, mert úgy fog rátörni mindazokra, akik a föld színén laknak. Legyetek tehát éberek és szüntelen

könyörögjete, hogy kimenekülhessetek mindazokból, amik történni fognak, és hogy megállhassatok az Emberfia előtt.”

Előima:

Urunk köszönjük az elmúlt egyházi év alkalmait, s úgy szeretnénk kezdeni ezt az adventi időszakot is, hogy a Te világosságodat kérjük el a mi sötét világunkba, hogy hadd ragyogjon fel számunkra mindig Krisztus, aki a fő, az egyetlen, a szent és mindenható.

Köszönjük neked, hogy Te emberi értelmet felülhaladó békességgel vagy képes megajándékozni bennünket, amikor erejét veszíti az aggodalmaskodás, a félelem és a gonosz munkája feletti bosszankodás. Hisszük, hogy mindaz, ami bennünket ér, az nálad már rég elkészítettett, s egyszer minden kérdésünkre választ kapunk, s minden nyomorúság értelmet nyer, ha mindvégig hűségesek tudunk maradni egyedül hozzád, s nem emberi ígéretetekbe kapaszkodunk.

Urunk köszönjük mindazokat, akiket ma idehoztál a hajlékodbá, mert hisszük, hogy nem emberi erő és vágy az, amikor a közeledben akarunk lenni, s érezni egy közösség erejét és áldásaidat, hanem Szentlelked munkája szívünk dobbanása, lelki szemünk és fülünk megnyillása, amikor készek vagyunk Szent Igédet beépíteni az életünkbe.

Kérünk, vizsgálj ma meg bennünket. Mutass rá mindarra..., ismertesd fel velünk mindazt, ami bűn az életünkben..., amihez görcsösen ragaszkodunk, s fokozatosan leépít és kárt tesz nemcsak bennünk, hanem családjainkban és közösségünkben is.

Kérünk Urunk! Te érintsd meg bensőnk azon részeit, ahol még mindig jelen van a fájdalom, a gyász, a megvigasztalhatatlan állapot. Hadd mutassuk meg ma neked a mi sebeinket, hogy az ünnepre való lelki készülésünkről eltűnjön az árnyék, s egyedül az örömuzenet legyen az, ami meghatározza a mi gyógyulásunkat és ittlétünket.

Egyedül a Te bűnbocsátó szeretetedre és kegyelmedre van szükségünk ma is. Hiszen Te vagy az, akihez menekülve olyan minőségi békességben részesülhetünk, ahol átértékelhetünk mindent, ami a környezetünkben zajlik.

Kérünk, Te vedd le rólunk feleslegesen cipelt lelki terheinket, szabadíts meg bennünket a gonosztól, ne engedd neki, hogy elvegye figyelmünket és gondolatainkat mindarról, ami Rólad szól, nekünk címezve. Az Úr Jézus Krisztusért kérünk, aki értünk feladott mindent, ami mennyei, hogy nekünk örök életünk legyen. Áld meg együttlétünket, s add mindenkinek azt, amire a legnagyobb szüksége van lelkében. Ámen

Igehirdetés előtti ének: 294. dicséret: 1. verse: „Jézus, vígasságom!”

Textus: Lukács evangéliuma 21, 28 Az a Szent Ige, amelynek alapján szólni kívánok hozzátok a Szentlélek Isten segítségül hívásával, megírva található...

„Amikor pedig ezek elkezdődnek, egyenesedjete fel, és emeljéte fel a fejeteke, mert közeledik a megváltásotok.”

Advent 1. vasárnapját ünneplő keresztyén gyülekezet,

szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Az advent egy olyan várakozás, amikor a meg-meg gyengülő hitünk és reménységünk megerősödhet, s a kalendáriumi év végéhez közeledve mi készek vagyunk újat kezdeni, a megkopott, elhamvadt, folyamatosan szétfosló életünket leoldani egy elhagyott és meghasadt kereszt előtt, ami előtt, ha térdben meg is hajlunk, erőt kaphatunk fejünk felemeléséhez.

Mit vársz drága testvérem ettől az adventi időszaktól? Meg tudod nevezni mire van szükséged? El tudod fogadni és meg tudod ma vallani Atyád előtt, hogy legtöbbször Te magad vagy az akadálya annak, hogy mozduljon a nyakad csigolyáról csigolyára, s irányt változtass..., hogy végre ne az érdekeljen már kinek mi a véleménye rólad, hanem az, hogy hogyan tekint Rád Krisztusod, s mit tett érted a Te Megváltód.

Fel vagyunk készülve az Emberfia eljövetelére? A gyermek Jézus születésének ünneplésére készülve, mi látjuk ebben a gyermekben a Megfeszítettet és a Megdicsőültet.

A végső szabadításról nem szabad beszélünk Jézus keresztje nélkül . A jelek pedig mindig önmagukon túlmutató jelenségek. A jelek megjelenése nem egy folytatás lesz, hanem egy teljesen új kezdet. Ha az Emberfia megjelenik azzal a megváltásunk ideje is közelebb kerül.

De mit kezdünk ma ezzel a jövőidejű ígérettel? A fejét felemelő keresztyén ember már nem össze-vissza nézelődik, hanem arra függeszti tekintetét, aki egyedül képes őt eligazítani.

Jól néznénk már ki, ha az irányt az szabná meg, ami lehúz. Ha olyan események lennének a mérvadóak, amiben esetleg éppen benne vagyunk. Amitől még Isten hajlékában is nehéz szabadulni, mert még mindig csak azt az irányt látom, ami nem engedi tekintetemet felemelkedni Őhöz, aki nem marad meg az emberi síkon, hanem túlmutat mindenre, azzal, hogy elkészítette megváltásunkat.

A megváltást nem ember osztogatja, hanem maga a kegyelmes és hatalmas Isten, akinek eddig is és ezután is bízhattunk az ígéreteiben. Aki mindig nyílt kártyákkal játszik és útközben nem gondolja meg magát. Ő az, aki nem változtat eredeti tervén és nem a mézes madzagot húzgálja az ember előtt, hanem tejjel és mézzel folyó földet ígért egykor a népének, s az Ő országát ígéri és az élet koronáját ígéri mindazoknak, akik hűségesek tudnak maradni mindhalálig, s egyedül hozzá ragaszkodnak.

Egyedül Ő töltheti be életünket azzal a fényességgel, ami nem megvakít és elvakít, hanem irányt ad, miközben belesimulunk Megváltónk akaratába.

Nekünk minden nap látnunk kell a keresztre feszítettet, a feltámadottat és az eljövendőt, aki dicsőségben uralkodik az Atya jobbján.

Az történhet velünk a jövőben, amit Isten elrendelt, ami ott van a forгатókönyvében. S olyan jó látni és felismerni, hogy Ő a főrendező, s ezt a szerepet senki nem veheti ki a kezéből.

S mi közben nem 4 adventi hétre rendezzük be a várakozásunkat, alkalmakkal és vasárnapi istentiszteletekkel, hanem az örökkévalóság felé tágítjuk ki a láthatárunkat. S ha Rá tudok nézni, az Ő irányába tudom emelni a fejem minden más, ami

körülöttünk zajlik nemcsak, hogy jelentéktelen, de hatással sem lesz ránk, mert már átment egy olyan kategóriába, amit felemelt fejjel nem enged meg a lélek, hogy visszahúzzon. Az emberi zűrzavart Istenünk napra és percre pontos terve kész a helyére rakni.

Ezért nincs okunk a pislogásra, amikor úgy gondoljuk, hogy emberi számítások veszik át a hatalmat, hiszen Isten elhatározása mindenek felett áll. Megváltásunk már eldőlt a kereszten, s onnantól kezdve ügyeskedhet a gonosz. A kérdés mindig az, hogy a gonosz munkájára nézek, aki megállás nélkül próbálkozik jön és megy, mint ordít orozlán és azt várja kit nyelhet el, vagy a közeledő Megváltómat várom. Megváltmat, akiről tudom, hogy mit tett értem, s ígéreteibe kapaszkodva erősödik ma is a hitem, reménységem, hűségem és kitartásom. A jelenben akar eligazítani ez a jövőre mutató ígerész.

Felegyenesedhetünk és felemelhetjük fejünket. Lerakhatjuk a vállunkat nyomó terheket. A félelmet, az aggodást, a megszámlálhatatlan megaláztatást, a gúnyos tekintetet.

Drága testvérem! Mert sokszor...

...Nem a hátad fáj, hanem a teher - amit hordozol.

Nem a szemed fáj, hanem az igazságtalanság - amit látnod kell.

Nem a fejed fáj, hanem a gondolataid - amelyek benne zsonganak.

Nem a torkod, hanem amit nem fejezel ki, vagy amit haraggal mondasz.

Nem a gyomor fáj, hanem az, amit a lélek nem emészt meg.

Nem a máj fáj, hanem a harag.

Nem a szíved fáj, hanem a szeretet - hiánya.

És maga a szeretet a leghatalmasabb gyógyszer...

Isten pedig maga a szeretet, s megmutatta Jézusban az Ő elfogadó és felemelő szeretetét, amikor nem hagyott bennünket bűneinkben, hanem elkészítette a szabadulás útját. Kívánom, hogy legyen ez az adventi időszak a felegyenesedés időszaka. Emeljük fel fejünket, mert közeledik a megváltásunk. Ámen

Utóima: Kegyelmes Urunk!

Kérünk Téged, taníts minket vágyakozni azután, aki közeledik Megváltónkként. Segíts abban, hogy napjainkat ne tékozzoljuk, hanem már a jelenben tudjunk élni az ígéreteidből, s megerősödve, felegyenesedve és fejünket irányodba emelve odafigyelni Igéd vezetésére, tanításaidra, bátorításaidra.

Köszönjük Neked, hogy még tart a kegyelmi időszak...köszönjük, hogy még tart a te hosszútűrése, s kérünk, használj bennünket eszközödként, hogy egy család tagjaként és közösség tagjaként fel tudjuk mutatni életünkkel azt a Krisztust, akit képviselünk, akinek ígéreteiből mi magunk is táplálkozunk.

Kérünk, Te áld meg adventi időszakunkat. Készíts időt Igéd ereje által az önvizsgálatra, a Rád figyelésre, a felebarát megértésére és szeretetére.

Imádkozunk a családok téled jövő békességéért. Olyan asztalközösségekért és együttlétekért, ahol nem elbeszélnek a másik mellett, hanem hitben is építik egymást a családtagok. Imádkozunk a gyermekek szolgálatáért az adventi időszakban. Kérünk az ő szívük formálásáért, s hitük növekedéséért.

Könyörgünk a megfáradt, az idős, az egyedül élő és az özvegy testvérekért. Te tedd áldottá az ő napjaikat, légy velük mindenkor. Könyörgünk mindazokért, akik műtét előtt állnak. Vedd el a félelmet szívükből, s támogató erőddel erősítsd azokat a családtagokat, ahol beteg ágya mellett kell megállni és gondoskodó szívvel cselekedni.

Kérünk, maradj gyülekezetünk őriző Pásztora, segít Lelked által az éber, szüntelen könyörgésben, hogy felegyenesedve és felemelt fejjel állhassunk meg mindenkor az Emberfia előtt. Őérte, az Ő nevében kérünk, hallgasd meg imánkat. Ámen

Úri ima

Adakozás

Áldás: „Légy csendben, és várj az Úrra!” (Zsolt 37,7) Ámen.

Záró ének: 294. dicséret: 2-3: „Jézus, Menedékem!”